

ЖИВІТЬ НА СВІЙ КОШТ: СЛОВО ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

Першим уроком, який виніс із свого досвіду Аугусто Лопес Кларос – головний економіст Всесвітнього економічного форуму і редактор щорічної доповіді «Глобальна конкурентоспроможність», – «живіть на свій кошт». Заперечувати це правило неможливо, адже воно є елементарним для кожної порядної людини. Проте висловлювання Аугусто Лопеса Клароса стосується не пересічного громадянина – він адресує його урядам. Перш за все, цим правилом мали би скористатися уряди, що знають, як узяти владу, але не знають, як скористатися нею для створення суспільства загального добробуту.

Країни, яким не поталанило з урядами (минулими й нинішніми), розташовані у другій половині таблиці індексу глобальної конкурентоспроможності, що надрукована у статистичному додатку нинішнього числа журналу. Йдеться не лише про нинішні уряди, а й про їх попередників. Взагалі, уряд варто розглядати як команду, що бере участь у світовому чемпіонаті за економічне лідерство країни. На кожному гру вони отримують ресурс у вигляді річного бюджету і мають ним скористатися якнайкраще порівняно з іншими урядами.

Проте мистецтво командної гри полягає не в тому, щоб задовольнити потреби певної частини суспільства – олігархів, середній клас, пенсіонерів, низькооплачувальних працівників тощо. Всі вони повинні отримувати відповідно до можливостей державної комори та поточної необхідності. Мистецтво командної гри полягає в умінні створити більші можливості для команди у наступній грі, адже у міждержавній конкуренції виграє країна, яка вміє розрахувати сили на весь «календар чемпіонату», а не на одну гру. Стратегічно для України важливо навчитися нарощуванню м'язів, на відміну від країн-лідерів, що більшою мірою занепокоєні збереженням свого потенціалу і можуть дозволити собі розслаблення і перепочинок на певний час.

Можливо, найяскравіше командну гру можна простежити на прикладі глобальних корпорацій. Скільки б не було змін особистостей у командах таких фірм, як «Мерседес», «Фольксваген», «Форд», «Мітсубіші», «АВВ», «Юнілевер», «БАСФ», «Дюпон», «Мазда», «Шеврон», «Дженерал

моторз», «Колгейт-Палмолив», «Проктор энд Гембл», «Шелл» тощо, продукція дедалі поліпшується, а прибутки нарощуються. Й усі успіхи досягаються у межах зароблених коштів. Щодо урядів, зокрема українських, то їхня філософія концентрується переважно на вилученні коштів з реальної економіки та розподілу їх за бізнес-інтересами правлячого бондону.

Чи не настав час для національної еліти, що оперує умами, а не грошима, сформувати виразне розуміння нацією еталону уряду нового тисячоліття? Уряду, що спроможний наявними ресурсами отримувати перемоги у поточному часі, у «чемпіонаті» загалом та створити умови для приходу не менш успішної команди у «новому сезоні». З цих позицій має стати «немодним» для урядів пояснювати свої поразки діями попередників. Кожен новий уряд має починати з того, щоб узяти все корисне від старого і створити нову енергію для отримання вищих швидкостей розвитку. Його команда має формуватися лише з цих вихідних позицій, тобто з таких гравців, які додають потужності, порівняно з попередниками, а не консервують колишні недоліки.

(Євген Савельєв)